

TAMMI

Lasse-Maijan
etsivätoimisto

Eläinpuodin arvoitus

Martin Widmark

Helena Willis

Tämän kirjan omistaa:

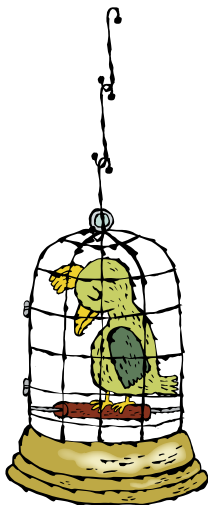
.....

.....

Martin Widmark • Helena Willis

Eläinpuodin arvoitus

Suomentanut Outi Menna

TAMMI • HELSINKI

Alkuteos: *LasseMajas Detektivbyrå: Zoomysteriet*

Teksti © Martin Widmark, 2007

Kuvitus © Helena Willis, 2007

First published by Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden

Published in the Finnish language by agreement

with Salomonsson Agency

Tämä suomenkielinen laitos © Tammi, 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

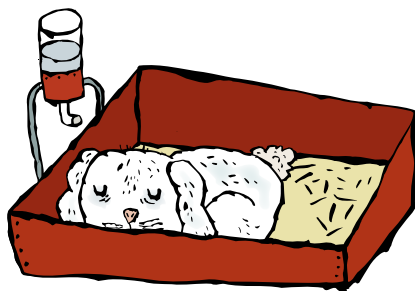
ISBN 978-952-04-6827-9

Painettu EU:ssa

Kirjojen tapahtumapaikkana on pieni Vallilan kaupunki ja sen lähiympäristö. Suurin osa pikkukaupungin asukkaista tuntee toisensa, ja keskellä kaupunkia on kirkko.

Päähenkilöt Lasse ja Maija ovat luokkakavereita, ja heillä on pieni yhteinen etsivätoimisto.

vallilan kartta

vallilan
sanomat

VALLILAN
KIRIÄSTI

SATAMA

SATAMAKATU

KATU

cafe

SUUR-
TORI

HOTELLI

MURTO

UIMAHALLI

SAIRA

Henkilöt:

Maija

Lasse

Poliisimestari

valdemar

taleb van dango

Frida

Franco Bollo

miranda

1.

Mies joka rakastaa avaimia

Lasse, odota, Maija sanoo. – Minun täytyy hoitaa yksi juttu.

Lasse ja Maija ovat ruokakaupassa. Maija marssii tiskille, joka on avattu vähän aikaa sitten kaupan sisäänkäynnin viereen.

Lasse katsoo katosta riippuvaa kylttiä:

– Voisitko tehdä kopion tästä? Maija kysyy.

Hän ojentaa avaimen tiskin takana seisovalle isolle, parrakkaalle miehelle.

– Pyöränavain, sanoo mies, jonka nimi on kaikesta päätellen Taleb. – Totta kai. Tämä hoituu hetkessä.

Parrakas mies ottaa Maijan avaimen ja kiinnittää sen pöydällä olevaan laitteeseen. Seinällä riippuu satoja käytämättömiä, kiiltäviä avaimia.

Taleb valitsee niistä yhden ja kiinnittää sen laitteeseen Maijan avaimen viereen. Sitten hän painaa nappia ja ryhtyy tekemään kopiota mallin mukaan.

Suutari
Taleb van Dango

Avaimen-
perä
2,-

VAPAU S
ELÄIMILLE!

kokoontuminen
mielenosoitukseen
tänään klo 16

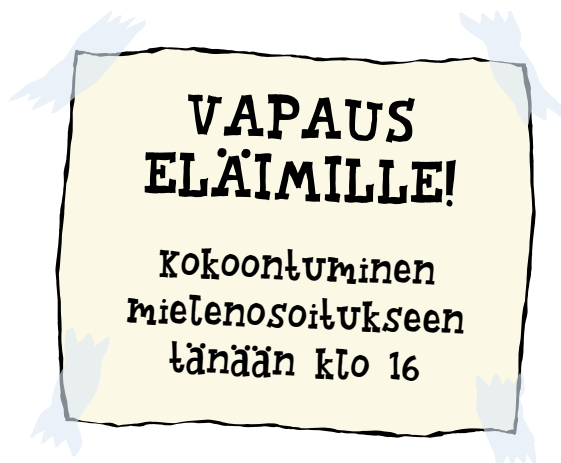
Kenkä-
lusikka
3,-

Van
henkilo-
kunnalle

renkätankki
renkätankki
renkätankki

LUKKO-
ÖLJY
LUKKO-
ÖLJY
LUKKO-
ÖLJY

Lasse lukee tiskiinkin teipatusta julisteesta:

Näin julisteeseen on kirjoitettu isoilla kirjaimilla.

- Ole hyvä, nuori neiti, Taleb sanoo ja laskee Maijan molemmat avaimet tiskille.
- Se tekee viisi euroa.
- Kiitos, Maija sanoo ja maksaa.
- Eipä kestä, sanoo Taleb. – Minä *rakas-*
tan avaimia mutta *vihaan* lukittuja ovia.

Lasse ja Maija vilkaisevat toisiaan ihmetellen.

Omituisesti sanottu, he ajattelevat.

Maija panee avaimet taskuunsa.

– Mikä mielenosoitus tuo on? Lasse kysyy ja osoittaa tiskiін teipattua julistetta.

– Me kokoonnumme tässä ruokakaupan edessä neljältä iltapäivällä, Taleb sanoo.

– Aiomme osoittaa mieltämme sitä vastaan, että eläimiä pidetään lukkojen takana.

Meidän mielestämme ketään ei saa kohdella niin, ei eläimiä eikä ihmisiä. Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita mukaan.

– Kiitos, Lasse ja Maija sanovat ja lähtevät kävelemään ulko-ovelle päin.

– Ai juu... hei, anteeksi, Taleb huikkaa heille yllättäen. – Unohdin yhden asian. Saanko lainata neidin avainta vielä hetkeksi?

Maija antaa avaimensa takaisin suutarille.

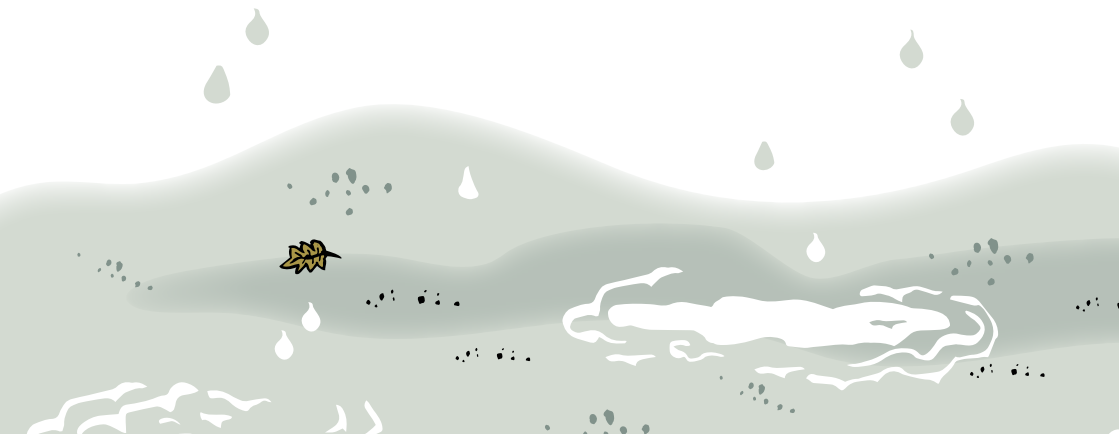
Maija ja Lasse näkevät kuinka Taleb ottaa avaimen ja upottaa sen jonkinlaiseen pehmeään massaan. Ihan kuin muovailuvahaan. Sitten hän nostaa avaimen pois ja katsoo tyytyväisenä massaan painunutta kuviota.

– Kerään avainten muotteja, parrakas mies selittää. – Minulla on kokoelmasani yli viisituhatta erilaista muottia. Suuret kiitokset.

– Mitäs pienistä, sanoo Maija.

– Kummallinen tyyppi, Lasse kuiskaa Maijalle matkalla ulko-ovelle.

– Rakastaa eläimiä, vihaa lukittuja ovia ja kerää avainten muotteja, Maija sanoo ja vetää takkinsa vetoketjun kiinni.

Kun he pääsevät ulos, on alkanut sataa.

– Hyi, miten kamala sää, Maija sanoo ja avaa polkupyöränsä lukon niin nopeasti kuin pystyy.

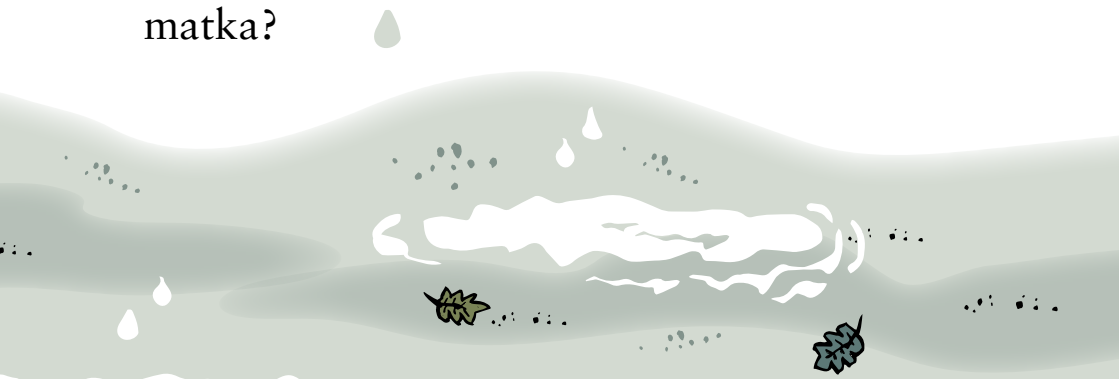
– Ajetaan etsivätoimistolle ja juodaan siellä kupilliset kuumaa kaakaota, ehdottaa Lasse.

– Hyvä idea, Maija sanoo ja napsauttaa pyöräilykypäränsä kiinni leuan alta.

Mutta juuri kun he ovat lähdössä, he kuulevat jonkun huutavan heitä. He kääntyvät ja näkevät Mirandan, sirkus-tirehtöörin tyttären.

Miranda on samalla luokalla kuin Lasse ja Maija, ja hänen isänsä työskentelee nykyään koulun vahtimestarina.

– Hei, Miranda, Lasse sanoo. – Minne matka?

– Zoohon, eläinpuotiin. Olen menossa ostamaan ruokaa Sylvesterille.

Miranda avaa yhden napin paksusta takistaan ja aukosta kurkistaa veikeä otus, jonka Lasse ja Maija tunnistavat heti.

Se on Mirandan pieni apina. Sylvester vilkuttaa Lasselle ja Maijalle ja pujahtaa sitten nopeasti takaisin lämpimän takin alle.

Miranda panee napin kiinni.

– Se ei tykkää olla ulkona tässä säässä, hän selittää. – Sade on pahinta mitä se tietää. Mutta meidän oli pakko lähteä käymään eläinpuodissa. Haluatteko tulla mukaan? Miranda kysyy.

– Mikä ettei, Maija sanoo ja katsoo Lassea.

Lasse nyökkää, ja niin he lyöttäytyvät Mirandan seuraan.

Lapset heh
ruka nämä kaikki
vallita-tarinat
oikein keksii?

Hehän

Helena
Willis

Hehän istuvat takanasi.

Martin
kirjoittaa
ja Helena
piirtää

